

fordre alle Ledde afflaffede paa disse. Hvad angaaer Ledde paa offentlige Biveie, da findes der paa den ene Side at maatte forbeholdes vedkommende Rodseiere Ret til Erstatning for deres Borttagelse, og paa den anden Side at maatte holdes en Mulighed aaben til i saadanne Tilfælde, hvor overveiende Grunde tale derfor, at tilstede deres vedvarende Bestaaen, under fornøden Garanti for, at Færdselen ikke derved utilbørligt opholdes. Erstatningen for Leddenes Borttagelse bør formeentlig deles lige mellem Amtet og Sognet, som begge ere lige interesserede i, at Færdselen paa Veiene befries for de med Leddene forbundne Ulemper.

ad § 11.

Medens Ministeriet i det Hele har tiltraadt Udvalgets Forslag angaaende Redactionen af denne og den foregaaende Paragraph, har man dog anseet det for rettest at fastholde, at Sognet ligeoverfor Amtsrådet maa bære Ansvar for Arbejdets Udførelse.

I Henhold til hvad af Udvalget til § 7 i det oprindelige Lovudkast er bemærket, er Ordet „Commune“ i nærværende Paragraph forandret til „Sogn“.

ad § 12.

Ministeriet, der ikke har tiltraadt Udvalgets Forslag til § 6 om Sognefogdens Stilling overfor Sogneforstanderskabet, har derfor bibeholdt det oprindelige Lovudkasts Bestemmelser, i hvilke ikkun Ordet „Commune“ i Paragraphens Slutning af de ovenfor antydede Grunde er forandret til „Sogn eller Kjøbstadcommune“.

ad § 17.

I Henhold til Udvalgets Udtalelser har Ministeriet i denne Paragraph optaget en Angivelse af Forholdet til den ældre Lovgivning og navnlig til de 2 om Veivæsenet gjældende Hovedlove, Fvdn. 13de Decbr. 1793 og Fvdn. 29de Sept. 1841.